

Ана Сеферовић

КОЛАЖ

CITY 1

Кесе које су постале кофери
Кофери пуни слаткиша за децу и
Лепо заокружених прича за одрасле

У италијанском ресторану, с оне стране светлећег натписа:
Срећни Вам празници
Чека осам сати да откључа штикле из
Металног ормарића, онда можда до обале за викенд, и доручак
У кафеу на крову, где ће се знојити превише.

Кофери које је носио са софе на софу
И онда у неки мали стан
Само његов
Са погледом
На велико ружичасто дрво
И игралиште за децу
Без деце

Фотографија у инбоксу са називом: Ја данас.
Ти си данас лепа
Придružена малим телима која уживају
У сунцу на великој зеленој површини
Сладолед, Хот-дог, Фризби, Пеликани,
Сви око тебе су некако О.К.

Кофери у које стаје све
Чак и одлука да
Не дођеш на мајчину сахрану
Одлука да престанеш да присуствујеш
На свим тим рођењима, сахранама, венчањима...
Да једноставно престанеш да присуствујеш

Тамо и назад, тамо и назад за Нову годину
Тамо које је увек даље него што мислим
И драго ми је због тога
Изазива смешак док летим ка тамо на узаном авионском седишту,
Док полако престајем да размишљавам жмирећи
У светлуцаве површине облака

И само у томе има довољно глади

КОЛАЖ

Зубата деца глођу нове јестивости
Мисле да је јесен велика жута крушка

Старе бајке за нове мајке

Дишите дубоко,
Контрола је кључ

Раскољникова боли анонимност,

Огласити све/се
Брљајуће осећање, осећање које тера на брбљање

Синдром чаробњака из Оза
Велики глас болешљивог тела и безобразно убеђивање у
Чаролију
(Која је ипак само процеп у континуитету)

Притом сакривени иза некаквог артефакта

Са 36. странице на 74: да ли се
Billy помиње у расплету:

(„Чекам следећег, претходни камионџија
Није имао довољно бензина,
Заглавили смо се у некој рупи и пили кафу
Стварно предуго...”
Сан је имао вредност предсказања,
Али успешно је протеран из слатке
Хромозомске несвести)

Billy?

ЗВЕЗДА ОД ПРАХ ШЕЋЕРА

II

Хаљина на којој остају флеке

Јер то јој се допада

Град на другој обали у који

Одлази због личног пројекта:

Сваки дан у пет, ићи ћу у тај град

Две црвене туфне на образима

Два велика ока

Воденаста и неизбежна:

С времена на време би се уплашио тог неизбежног погледа

(мене не можеш да изгубиш, ту сам макар ме игнорисала,

никада не можеш да ме изгубиш

Зато што ја то нећу

Зато што сам одлучила да ме никада не изгубиш)

Једна срећна девојчица балансира на бетонском зидићу-

То готово да би могло да буде моје сећање

Тек ћеш постати у прошлости

У колебљивој воденој скулптури

Аутофикције

Аутопут кроз расплесани песак

Зрнасти садржај фотографије

Хладне усне

И топле усне

Безболно згњечене

На ивици дводимензионалности

(ту је била некаква шума и лишће је прогутало град.

Ушле смо последње у салу.

Платно трепери као фрижидер

Ноћу

Или када нема светла)

Верује болу свога тела – сутра ће падати снег, на екрану

(Трче ка тачкастој светлости држећи се за руке.

Изгубили су се на голф терену.

Глураво су се изгубили.

Она изгледа као девојка која ради у фабрици.

Она не ради у фабрици.

Она не ради ништа)

V

Превише дуго будна и обучена

Бутина стегнутих у материјал

Нове технологије:

Подигните високо задњу ложу девојке!

Најежених нежних бркова

Великих осмишљених груди

У недовршавајућем часу

Прождире халапљиво

Фантазију о љубави широких маса

О утрнулим телима бледих бродова,

Шапуће песмице

Замишљајући перверзије,

У инат пословици,

У инат чежњи

Под непробојном љуском сновиђења

Под разуђеним сенкама искривљених

Солитера

Под крилима птица

Крилима авиона

VI

Тиха и појединачна,

Умногостручена,

У фишеку метроа,

На каскадама степеница,

Трговима, у одразу излога,

Поред плитких језераца у којима живе

Алге и патке,

Прилагођава се последицама.